

Rekolekcje wielkopostne połączone ze spowiedzią wielkanocną będą w Wielkim Tygodniu. Poprowadzi je ks. Marcin Dunaj, student prawa na KUL-u. **Niedziela Palmowa:** msze św z naukami w Brighton o 9.30 i Crawley o 11.45. **Wielki Poniedziałek i Wielki Wtorek:** – Msze Św. z naukami rekolekcyjnymi w kościele w Brighton o 18.30 a w Crawley w **Wielką Środę** o godz 18.30 **Spowiedź** w Brighton będzie w Wielki Poniedziałek od 16.30 zaś w Crawley w Wielką Środę od 17.30.

> **Adoracji Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie** w St. Mary Magdalen w Brighton, w każdy piątek od godz. 17.30 do 18.30. O godz. 18.30 Eucharystia (in English). Okazja do spowiedzi w czasie adoracji oraz przed i po Mszach św. w dni powszednie oraz w niedziele w każdym ośrodku duszpasterskim.

> **Męska Droga Krzyżowa** po klifach w nocy 22/23 marca. Rozpocznie się Mszą Św. w Our Lady of Ransom w Eastbourne o godz 22.00 (BN21 4EU); okazja do spowiedzi od godziny 21.00

> **Święcenie pokarmów wielkanocnych:**

Tunbridge Wells - godz. 9.00, **Brighton** - godz. 9.30 do 11.00, **Eastbourne** - godz. 12.00 (St. Agnes Church), **Hastings** - godz. 10.00, **Redhill** - godz. 10.30, **Crawley** - godz. 11.15 do 13.00, **Goring-by-Sea** (English Martyrs-Goring Way BN12 4UD) - godz. 14.00

> **Kurs przedmałżeński** połączony z poradnią rodzinną rozpocznie się w sobotę 6 kwietnia o godz 11.00 w Domu Polskim w Hove.

> **Bardzo dziękuję za finansowe wspieranie naszej parafii.** Bóg zapłać za ofiary składane na tacę oraz w ramach Gift Aid. Ofiarę na utrzymanie parafii można przesłać także bezpośrednio na konto parafialne: THE PCM BRIGHTON- SORT CODE: 20-06-10, ACC 33930726

> **Bardzo dziękuję za miłe przyjęcie kolędowe.** Cieszę się, że mogłem się z Wami pomodlić i poświęcić Wasze mieszkania. Bóg zapłać za złożone ofiary, które przekazałem o. Maciejowi, misjonarzowi pracującemu w Tanzanii. Parafianie o. Macieja obiecali solidną modlitwę za naszą Parafię i Dobrodziejów.

> **Aplikacja Duszpologia.** Zachęcamy do zainstalowania aplikacji „Duszpolonia” na swoich smartfonach. Przy wyjściu z kościoła znajduje się plakat z kodem QR, który umożliwi szybkie pobranie aplikacji. Dzięki niej łatwo znajdziesz Eucharystię sprawowaną w Twoim najbliższym otoczeniu, niezależnie od Twojej lokalizacji.

> **Zachęcamy do wynajmowania salki w Domu Polskim w Hove.** Szczegółów udziela i wynajmem zajmuje się Piotr Chmurzyński - m. 07724544120.

> **Intencje mszalne** można zamawiać po Mszach św. oraz drogą mailową.

Proboszcz: **ks. Tadeusz Białas**
Flat 1, 30 Sackville Road,
Hove, East Sussex, BN3 3FB
t. 01273 720 069 m. 07789 897 003
E-mail: tadeuszbialas65@gmail.com

www.parafiabrighton.org

Nr 2 marzec -kwiecień 2024

Triduum Paschalne

Wielki Czwartek (28 marca) – Msza św. w Crawley – o godz. 17.30

Wielki Piątek (29 marca) – Liturgia Męki Pańskiej w kościele St. Mary Magdalen- Brighton o godz. 17.30 oraz w Crawley także o godz. 17.30

Wielka Sobota (30 marca) – Liturgia w kościele w Southwick - **St. Theresa Church, Old Shoreham Road, BN42 4RY** o godz. 19.30

Uroczyste Msze Święte w Niedzielę Zmartwychwstania Pańskiego

Crawley – godz. 8.00 oraz 11.45.
Drugi dzień świąt Msza Św o godz. 11.45

Eastbourne- godz. 9.00
Brighton – tylko o godz. 13.00
Drugi dzień świąt Msza Św. o godz. 9.30
Tunbridge Wells –godz. 19.00

Zatrzymaj się na chwilę refleksji – „Na Wielki Tydzień”

Moi drodzy,

Ewangelia sw. Jana (12, 1-11) wprowadzi nas w tajemnicę Wielkiego Tygodnia. Przynosi nam ona obraz trwonienia:

Maria zaś wzięła funt szlachetnego i drogocennego olejku nardowego i namaściła Jezusowi nogi, a włosami swymi je otarła. A dom napełnił się wonią olejku. Na to rzekł Judasz Iskariota, jeden z uczniów Jego, ten, który miał Go wydać: Czemu to nie sprzedano tego olejku za trzysta denarów i nie rozdano ich ubogim? Powiedział zaś to nie dlatego, jakoby dbał o biednych, ale ponieważ był złodziejem, i mając trzos wykradał to, co składano. Na to Jezus powiedział: Zostaw ją! Przechowała to, aby Mnie namaścić na dzień mojego pogrzebu. Bo ubogich zawsze macie u siebie, ale Mnie nie zawsze macie (J 12,1-11).

„Marnotrawstwo” Marii jest ukazane jako wyraz jej miłości do Jezusa. Przeciwnie Judasz jest tym, który wszystko przelicza. Dzisiejszy Psalm mówi: *Pan obrońcą mego życia (Ps 27)*.

Te dwa teksty niosą jasne przesłanie: Bóg chce obronić w Tobie życie, którego istotą jest zdolność do trwonienia czy marnowania z miłości do drugiego. Tym, który dokona największego zmarnowania siebie będzie Jezus. To On wyda swoje ciało, swój los w ręce grzeszników. To on jest ziarnem, które obumrze, zmarnieje w rękach ludzkich. Św. Ignacy żyjąc wedle tego paradygmatu będzie się modli: Naucz mnie dawać, a nie liczyć.

Bez postawy wydania siebie, zmarnowania siebie dla innych nie możemy wejść do królestwa Niebieskiego. Jezus przez swoją ofiarę pozwala nam żyć duchem Królestwa Niebieskiego – marnowania siebie dla drugiego człowieka w przeciwieństwie do ducha świata doczesnego, który wszystko chce zachować dla siebie.

Życzę Wam błogosławionego czasu Wielkiego Tygodnia, głębokiego przeżycia bliskości z Jezusem oraz otwarcia się na dar Zmartwychwstania!

Z modlitwą, ks. Tadeusz (wasz proboszcz)

Pascha Jezusa i Kościoła

(kazanie Kard. J. Ratzingera wygłoszone w Wielki Czwartek 1981 r. w katedrze w Monachium)

„Izraelska Pascha była i jest świętem rodziny. Obchodzono ją nie w świątyni, lecz w domu. Dom przedstawiony jest już w historii powołania w Księdze Wyjścia (12, 1-14) jako przestrzeń świętości i schronienia wśród ciemnej nocy, poprzez którą kroczy anioł śmierci. Egipska noc wyobrażała moce śmierci, zniszczenia, bezładu, jakie wydobywają się wciąż z głębi świata i z wnętrza człowieka, aby zniszczyć dobre dzieło stwórcze i uczynić świat nie nadającym się do zamieszkania pustkowiec. W tej sytuacji dom chroni, rodzina osłania. Mówiąc inaczej: świat należy wciąż na nowo bronić przed chaosem, a stworzenie ciągle ochraniać i stwarzać od nowa. W kalendarzu nomadów, od których Izrael przejął święto Paschy, była ona pierwszym dniem nowego roku, a więc dniem, w którym stworzenie powstaje na nowo, trzeba je więc ochraniać przed napierającą zewsząd nicością. Dom, rodzina, są murem chroniącym życie, miejscem bezpieczeństwa, „szalom”, wzajemnym pokojem, który daje życie i utrzymuje świat w istnieniu.

Również w czasach Jezusa było tak, że po zabiciu baranka, dokonanym w świątyni, Paschę obchodzono w domach, w rodzinach. Istniał przepis, według którego nie wolno było w noc paschalną opuszczać Jerozolimy. Miasto, pojmowane jako całość, jawiło się jako przestrzeń zbawienia, która była przeciwieństwem nocy chaosu, a jego mury wyobrażały wał chroniący

stworzenie. Izrael musiał każdego roku pielgrzymować na Paschę do tego miasta, aby tam powrócić niejako na nowo do swych korzeni, zostać jeszcze raz stworzonym, miłość która idzie aż do końca i jest bez kresu. Ta miłość jest prawdziwą przeciwwagą dla chaosu, twórczą mocą, ciągle na nowo stwarzającą świat, ludy i rodziny, ofiarującą nam „szalom”, przestrzeń pokoju, w której możemy żyć wspólnie, jedni dla drugich [...].

Paschę obchodzono w domu. Czynił tak również i Jezus. Po posiłku wstał jednak i wyszedł, przekroczył Prawo, przekraczając na potoku Cedron granicę Jerozolimy. Poszedł w noc, przed siebie. Nie bał się chaosu, nie skrył się przed nim, nie schował, lecz zstąpił aż do otchłani, w czeluść śmierci: „zstąpił do piekieł” – wyznajemy w *Credo*. Wyszedł stamtąd, aby powiedzieć: ponieważ murem Kościoła jest wiara i miłość Jezusa Chrystusa, dlatego też Kościół nie jest bunkrem ani zamkniętą twierdzą, lecz otwartym miastem. A wiara dopowiada: wyruszyć z Jezusem, nie lękać się chaosu, gdyż On jest silniejszy. On wyszedł, a my idziemy za Nim wówczas, gdy czynimy podobnie. Wiara oznacza wyjście spoza murów i budowanie z mocą Jezusa Chrystusa przestrzeni wiary i miłości wśród chaosu świata.

Pan wyszedł – to jest znakiem Jego mocy. Pogrążył się w noc Getsemani, w noc krzyża i grobu. Jako Ten mocniejszy, sprzeciwił się mocarzowi – śmierci (Łk 11,21-23). Miłość Boga – Jego siła – jest większa niż moce zniszczenia. W tym to wyjściu, w drodze męki, na której przekroczył Jezus obronne mury miasta, tkwi właśnie znak Jego zwycięstwa. Już w tajemnicy Getsemani ukryte jest misterium wielkanocnej radości. Jezus jest tym „Mocniejszym”. Nie ma takiej siły, która mogłaby Mu stawić opór, nie ma takiego miejsca, gdzie by Go nie było. On wzywa nas, abyśmy odważyli się wyruszyć z Nim w drogę, ponieważ tam, gdzie jest wiara i miłość, tam jest On, tam jest siła pokoju zwyciężająca nicość i śmierć.

Na końcu wielkoczwartkowej liturgii wspominać będziemy drogę Jezusa. Z kościoła wyniesiemy Najświętszy Sakrament do kaplicy Jego samotności i trwogi konania. Pójdziemy za Nim w godzinie Jego opuszczenia, ażeby nie była już przepełniona samotnością. Ta wielkoczwartkowa droga nie powinna być wyłącznie liturgicznym gestem. Musi stać się wezwaniem, aby wciąż wchodzić w Jezusową samotność i ciągle szukać Go – zapomnianego, wyśmianego – tam, gdzie jest samotny, i być przy Nim tam, gdzie ludzie nie chcą Go znać. Chcemy prosić Pana, aby zechciał rozpałić swoje światło we wszystkich ciemnościach tego świata: aby ukazał je również i nam w godzinach samotności i ciemności. Chcemy Go prosić, aby był z nami wśród nocy tego świata i aby poprzez nas pozwolił powstać nowemu miastu, miejscu Jego pokoju, nowemu stworzeniu. Amen.”